

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/126- /2011. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos által benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 246/2011. (VIII. 31.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos előzményként előadta, hogy korábban felvételeket készített a M-i Polgármesteri Hivatalban tartózkodó személyekről. emiatt feljelentést tett ellene az egyik biztonsági őr és a polgármester titkárnője tette. Csatolt a panaszához egy CD-t melyen a sérelmezett két felvétel található. Az első felvétel az október 29-i testületi ülés felvétele a M-i Városi TV adásából, mely a You-Tube videómegosztó portálon található. A panaszos előadja, hogy a YouTube portálon e videó alatt található adtok azt közlik, hogy 2010. november 14-én töltötték fel és a panasz megírásának napjáig 597-en tekintették meg – tehát a mai napig fent van. A második felvétel a CD-n, a 2010. november 26-ai testületi ülés előtti történéseket rögzíti, mely a panaszos ellen tett feljelentés tárgya. Ezen videó a YouTube videómegosztó oldalon található. Feltöltési ideje az adatok szerint 2010. november 25. és 3138-an tekintették meg, azaz ez felvétel a panasz megírásakor ugyancsak megtalálható ezen a honlapon. De fent található a panaszos mohacsivalosag.hu internetes oldalán is a mai napig. Ennek ellenére a panaszoshoz ez idáig semmilyen kérelem vagy felszólítás nem érkezett, hogy távolítsa el a felvételt, mert az személyiségi jogokat sértene (sem személyek részéről, sem a rendőrség részéről, sem az eljárás előtt, sem azóta).

A panaszos szerint az egyik feljelentő a biztonsági őr, aki a panaszost nem engedte be a terembe. Ugyanakkor véleménye szerint a biztonsági őr, mivel a testületi ülésen megjelentnek tekinthető, ezért az ő személyiségi jogait a felvétel nem sérthette. A polgármester titkárnője pedig köztisztviselő, aki maga is részt szokott venni a testületi üléseken a jegyzőkönyv vezetésben. A panaszos véleménye szerint – mivel ő köztisztviselő, és amúgy is részt vesz a testületi üléseken ahol bárki képi, illetve hangfelvételt készíthet és azt szabadon terjesztheti – az ő személyiségi jogai sem sérülhettek a felvétel nyilvánosságra hozatalával, így a rendőrségnek a feljelentést el kellett volna utasítani, hiszen azt olyan személyek tették, akiknek személyiségi jogai nem sérülhettek a felvétel közzétételével.

A panaszos idézi az 57/2000. (XII. 19.) AB határozatot, mely a következőket tartalmazza: „Az Ötv. 12. § (3) bekezdése értelmében a képviselő-testület ülése nyilvános. Ez alól csak a 12. § (4) bekezdésében foglalt esetekben lehet eltérni. A képviselő-testületi ülésen elhangzott előterjesztések, nyilatkozatok, az ott történt események (különös tekintettel az egyes képviselők szavazataira) közérdekű adatnak minősülnek, így főszabályként bárki által szabadon, korlátozás nélkül megismerhetők és terjeszthetők. A képviselő-testületi ülések nyilvánossága éppen ezt a célt szolgálja. Nem igényel különösebb bizonyítást az, hogy ha a képviselő-testületi nyilvános ülésen hallgatóként történő részvétel alkalmával az ott elhangzottakat és a képviselők által leadott szavazatokat bárki megismerheti, azokról feljegyzéseket, sőt felvételeket készíthet és azokat később szabadon terjesztheti...”

Csatolta még a panaszhoz az ombudsman egy állásfoglalását, melyet a testületi ülések látogathatóságával kapcsolatban tett, mely világossá teszi – véleménye szerint – szintén azt, hogy a feljelentést tevő két személy személyiségi jogai nem sérülhettek a felvétel nyilvánosságra hozatalával. A panaszosnak a tudomására jutott azóta azon információ is, hogy a videómegosztó portálokra feltöltött felvételek abban az esetben sértenek csak esetlegesen személyiségi jogokat, ha neve vagy címe elhangzik, kiderül valakinek a felvételből. Ilyen az ominózus felvételen viszont nem szerepel, tehát senkinek sem került fel semmilyen adata a netre se általa, sem ismeretlen személy által. Egyúttal pedig senki nem is kereste meg az ügyben, hogy a felvétel sérti a személyiségi jogait, azt távolítsa el.

A panaszos hivatkozik a Büntető Törvénykönyv (a továbbiakban: Btk.) 177/A.§ (1) bekezdés rendelkezéseire, mely az alábbiakat tartalmazza: „Aki a személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi rendelkezések megszegésével jogtalan haszonszerzési célból vagy jelentős érdeksérelmet okozva jogosulatlanul vagy a céltól eltérően személyes adatot kezel, az adatok biztonságát szolgáló intézkedést elmulasztja,

vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A panaszos véleménye szerint a feljelentést tévő két személy munkakörükénél fogva teljesen legálisan szerepelnek a nyilvánosságra hozott felvételen, illetve egyikőjük sem nyilatkozik, vagy mutatkozik a felvételen olyan formában, hogy a felvétel nyilvánosságra hozatala, jelentős érdeksérelmet okozott, okozhatott volna számukra. A panaszos szerint ezért a rendőrségnek a feljelentést el kellett volna utasítania.

A panaszos továbbá úgy gondolja, hogy a kihallgatását az a két nyomozó végezte, akik a Városházán is megjelentek, tudomása szerint azonban ők bűnügyi technikusok, helyszínelők, így az előállításával kapcsolatban nem intézkedhettek volna, de kihallgatását sem vezethették volna. Sérelmezi egyúttal azt is, hogy kihallgatásakor lefoglalták a videó kameráját és főleg azt, hogy a nála lévő diktafont is lefoglalta a rendőrség, aminek azonban egyértelműen nincs semmi köze a M-i Rendőrkapitányság által vélelmezett bűncselekményhez. Ezt a kihallgatásakor szóvá tette, de a diktafont ennek ellenére lefoglalták. A kihallgató helyiségben a kihallgatás elején a bűnügyi osztály vezetője és helyettese is jelen volt, de a közrendvédelmi osztály vezetője is többször bent tartózkodott, de ezen személyek neve nem került fel a kihallgatás jegyzőkönyvére. Később, 2010. december 21-én, előállítása után négy nappal a rendőrség házkutatást tartott a panaszos lakásán és lefoglalták a számítógépe merevlemezét. Ezen házkutatást a panaszos szerint az eljáró nyomozók nem végezheték volna el, mert a számítógéphez csak informatikus nyúlhatott volna hozzá, ők pedig nem voltak azok. A lefoglalt merevlemezről pedig nem kapott semmilyen dokumentumot. Csak a házkutatás elrendeléséről szóló határozatról kapott egy példányt, más egyéb dokumentumot nem.

A fentiek alapján, a panaszos véleménye szerint:

- indokolatlanul, és jogalap nélkül állította elő a rendőrség a Városházáról;
- indokolatlanul tartották fogva az előállító helyiségben, több órán keresztül;
- a kihallgatást végző személyek nem végezheték volna el a kihallgatását;
- a kameráját, de legalábbis a diktafonját a rendőrség indokolatlanul foglalta le;
- a házkutatás indokolatlan volt, továbbá a házkutatást végző személyek nem végezheték volna el a számítógépe merevlemezének a lefoglalását, mert nem volt arra képesítésük, és a lefoglalt merevlemezről dokumentumot kellett volna átadniuk.

A panaszos 2011. február 7-én csatolta a Sz-i Városi Ügyészség határozatát, melyben az ügyészség a panaszos által a gyanúsítás és a lefoglalás ellen bejelentett panasznak helyt adott és rendelkezett a lefoglalt eszközök kiadásáról.

II.

A rendelkezésre álló rendőrségi iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg tényszerűen.

Az intézkedést foganatosító rendőrök 2011. február 3-án az alábbi jelentést készítették: 2010. december 17-én 08:42 órakor a polgármester telefonon bejelentést tett, a M-i Rendőrkapitányságra, hogy a panaszos a polgármesteri hivatalban videokamerával felvételeket készít az ott dolgozó személyekről, valamint ugyanezen személy 2010. november 26-án már egyszer készített felvételeket a dolgozókról és azt a felvételt fel is tette a youtube.com videómegosztó portálra. Ezzel az ott dolgozó személyeknek jelentős érdeksérelmet okozott.

A jelentés szerint a bejelentés alapján bűncselekmény gyanúja merült fel és az Rtv. 13 §. (1) bekezdése alapján a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni, vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet, vagy államhatár rendjét sértő, vagy veszélyezteteti tény, körülményt, vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Erre figyelemmel a tényállás tisztázása érdekében a bejelentést követően a rendőrök megjelentek M. Város Polgármesteri Hivatalában, ahol a bejelentőt, azaz a polgármester urat meghallgatni nem volt lehetséges, mivel az aznapi ülés előtti szokásos tárgyaláson vett részt.

Amikor a rendőrök kiérkeztek az épület emeletére mentek, ahol az egyik biztonsági őr állt a lépcső tetején, aki szóban elmondta, hogy vagyonörként dolgozik annál a Kft-nél, amelyik a testületi üléseken a rendezvénybiztosítási feladatokat látja el. 2010. november 26-án dolgozott, amikor önkormányzati testületi ülés volt. A polgármesteri hivatalban az egyik képviselő és a panaszos odament hozzájuk. Ekkor a panaszos kezében volt a kamera, de a biztonsági őr nem látta, hogy rögzíti-e. Ezt követően a panaszos be szeretett volna menni a testületi ülésre. A biztonsági őr ekkor elmondta neki, hogy nincs akkreditálva, így sajnos nem vehet részt az ülésen. Ekkor a képviselő és a panaszos elindultak a polgármesterhez az irodájába, ahová a két biztonsági őr kísérte őket. Amint beértek az irodába a panaszos láthatóan videózni kezdett, ekkor a biztonsági őr felhívta a figyelmét, hogy nem járulnak hozzá, hogy az arcukkal szerepeljenek a panaszos felvételein. Ezalatt a képviselő be szeretett volna menni a polgármester irodájába, de a titkárnő közölte, hogy nem tudja fogadni őket. A panaszos az eseményeket végig rögzítette. Ezt követően kimentek a titkárnői irodából. Másnap már a biztonsági őr pécsi ismerősei szóltak neki, hogy szerepel az Interneten egy videón. A Youtube.com internetes oldalon megnézte a videót. A felvételen szerepelt az irodajelenet is, melyen kollégája, a titkárnő és ő is szerepel, és amit csak a panaszos rögzíthetett előző nap. Kérdésre a biztonsági őr úgy nyilatkozott, hogy jelentős érdeksérelem érte. Ezt követően szóban meghallgatták a másik biztonsági ört, aki a kollégája által elmondottakat megerősítette, elmondta továbbá, hogy a felvételt ő is megnézte a Youtube.com oldalon. A videofelvétel egy összevágott felvétel, amely a testületi ülés előtt a panaszos által készített felvételekből készült. A felvételeken ez a biztonsági őr is szerepel, az ő arca látható amint elindul a videó. Ez a biztonsági őr úgy nyilatkozott, hogy a felkerült jelentek után nem érte érdeksérelem, azonban erre bármikor sor kerülhet.

Ezt követően a rendőrök bementek a polgármester titkárnőjének irodájába, aki kérdésre elmondta, hogy november 26-án az irodában ő volt bent. Aznap a havi testületi ülés került megtartásra a díszteremben, amely az irodájával egy szinten található. 8 óra 15 perc lehetett, amikor bejött az irodába az egyik képviselő és a panaszos, aki a kezében egy videokamerát tartott, de azt a titkárnő nem tudta, hogy rögzíti-e. A képviselő azt mondta, hogy a polgármesterrel szeretne beszélni. A titkárnő rákérdezett, de a polgármester nem fogadta akkor őket és mire a titkárnő visszalépett az irodájába és közölte, hogy a polgármester most nem fogadja őket, ekkor már a panaszos láthatóan rá irányította a kameráját és felvételt készített. Másnap az egyik biztonsági őről megtudta, hogy a felvétel felkerült az Internetre, amit ő is megnézett és látta, hogy valóban látható a videón. Az a felvétel volt látható, amin a titkárnő van és amit akkor vett fel a panaszos amikor hozzá bement a képviselővel és a polgármesterrel akartak beszélni. Ezek a felvételek mind november 26-án készültek. Elmondta továbbá, hogy a panaszos ezzel a felvétellel teljesen lejáratja őt.

A jelentés szerint mindhárom sértett úgy nyilatkozott, hogy feljelentést kíván tenni a panaszos ellen és kéri az eljárás megindítását, felelősségre vonását. Vállalták, hogy mindhárman azonnal megjelennek a M-i Rendőrkapitányságon, hogy az elmondottak jegyzőkönyvben kerüljenek rögzítésre. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 172.§ (1) bekezdése szerint a feljelentést rendszerint az ügyésznél, vagy a nyomozó hatóságnál kell írásban, vagy szóban megtenni. A szóban tett feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni. Továbbá a 23/2003.(VI.24.) BM-IM együttes rendelet 100.§ alapján a feljelentés minden olyan formához nem kötött közlés, amely meghatározott vagy ismeretlen személy által elkövetett bűncselekmény gyanújára utaló tényállás. A jelentés

rámutat, hogy a sértettek azzal, hogy a sérelmükre elkövetett cselekményt a nyomozó hatóság tudomására hozták, megtették feljelentésüket, ami a Rendőrkapitányságon jegyzőkönyvbe került rögzítésre.

Ezt követően a rendőr telefonon jelentette, hogy az adatgyűjtés során három sértett nyilatkozott úgy, hogy az Interneten megjelenő felvételek miatt őket érdeksérelem érte, kettő közülük úgy nyilatkozott, hogy az érdeksérelem jelentős volt. Jelentést tett továbbra arról, hogy a felvételek nem a nyilvános ülésen kerültek rögzítésre, hanem a terem előtti folyosón, illetve a polgármester titkárnőjének irodájában. Az eljáró rendőr a felettesét tájékoztatta továbbá, hogy a panaszos a helyszínen van, és nála van egy képfelvétel készítésére alkalmas eszköz. Ezt követően vezetői utasítást kapott, hogy az Rtv. 33.§ (2) *b*) pontja alapján a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyt állítsák elő. Az utasításról tájékoztatta a helyszínen megjelenő r. századost, aki az előállítást végrehajtotta.

Ezután a M-i Rendőrkapitányságon a sértettek által elmondottakat jegyzőkönyvbe rögzítették, majd a panaszost kihallgatták. Ezek eredményeként a panaszos megalapozottan gyanúsíthatóvá vált a Btk. 177/A.§ (1) bekezdés II. fordulat *a*) pontjába ütköző és aszerint minősülő visszaélés személyes adattal vétségének elkövetésével, ezért a Be. 179.§ (1) bekezdése alapján (ha a rendelkezésekre álló adatok alapján meghatározott személy megalapozottan gyanúsítható bűncselekmény elkövetésével, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a gyanúsítottat a 117-118. § szerint kihallgatja) gyanúsítottként hallgatták ki.

Az eljárás során a r. százados arról tájékoztatta kollégáját, hogy a panaszoshoz az előállítás során intézett kérdései alkalmával elmondta, hogy korábban is ezt a videokamerát használta, ami most is nála van, valamint, hogy a köztük történt kommunikáció során elismerte, hogy az elhangzottakat a nála lévő diktafonnal rögzíthette. Ezek alapján lefoglalásra került 1 db. digitális kamera, mint elkövetési eszköz (bizonyítási eszköz), valamint 1 db. digitális diktafon bizonyítási eszközként, mivel a Be. 151. § (2) bekezdése *a*) pontja alapján a nyomozó hatóság elrendeli annak a dolognak, illetőleg számítástechnikai rendszernek, vagy ilyen rendszer útján rögzített adatokat tartalmazó adathordozónak a lefoglalását, amely bizonyítási eszköz.

A jelentés szerint a panaszos a vele szemben foganatosított intézkedések során passzív magatartást folytatott, mely jelentős mértékben akadályozta az eljárás menetét, valamint a terhére rótt bűncselekménnyel kapcsolatban nem élt azokkal a védekezésére szolgáló lehetőségekkel, melyeket a büntetőeljárás lehetővé tesz, helyette a rendőrség becsmérése került a kommunikációja központjába, melyek arról szóltak, hogy „ha ő egyenruhát viselne leköpné magát”. A panaszos a szabadon bocsátását követően elhagyta az épületet, majd szembefordulva az épülettel azt kiabálta, hogy „ÁVH”.

A panaszos lakásán 2010. december 21-én foganatosított házkutatás körülményeiről rendőri jelentés készült, mely azonban a panaszelbírálás szempontjából lényeges információval nem szolgál.

Az előállításról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés a fent részletezettekben túlmenően rögzíti, hogy a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint igazoltatás, a 33. § (2) bekezdés *b*) pont szerint bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítása, valamint a 31. § (1) bekezdése szerint személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása – intézkedésekre került sor. Az intézkedés során a rendőrség kényszerítő eszközt alkalmazott: az Rtv. 48. § *a*) és *c*) pont alapján önkárosítás, illetve szökés megakadályozása érdekében bilincs alkalmazására került sor. A kényszerítő eszköz alkalmazására a figyelmeztetés megtörtént. A bilincset 9 óra 24 perctől 9 óra 52 percig alkalmazták a 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 60. § (4) bekezdés *b*) pontja szerint, a kezek előrebilincselésével. A rendőri intézkedés során sérülés vagy anyagi kár nem keletkezett. Az Rtv. 18. § (1) bekezdése alapján

az előállított a jogi képviselőjének kiértesítését kérte, akit a rendőrség 10 óra 42 perckor telefonon kiértesített.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztató, illetve az előállítás idejéről szóló igazolás kiadásra került. Az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban az előállított a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást megkapta – ugyanakkor ezen iratok átvételét a panaszos megtagadta (e tényt hatósági tanú igazolta).

A parancsnoki kivizsgálás az intézkedést jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak minősítette. A parancsnoki kivizsgálásról külön, szöveges jelentés is készült, mely leírja, hogy a panaszos az intézkedés, illetve a bilincselés során (kezeit előre nyújtotta) nem tanúsított ellenállást, valamint önként követte az intézkedő rendőröket a szolgálati gépkocsizhoz, ezért vele szemben nem vált szükségessé testi kényszer alkalmazása, a bilincselés során pedig sérülés nem keletkezett. Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja merült fel, ezért a vele szemben az Rtv. 33. § (2) bekezdés *b)* pontja szerint történő előállítás jogszerű volt. A jelentés szerint jogszerűen és szakszerűen került alkalmazásra a kényszerintézkedés alá vont személlyel szemben az előre testhelyzetben történt bilincselés is, melyre a jogalapot az Rtv. 48. § *a)* és *c)* pontja teremtette meg. Összességében a rendőri intézkedés az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat alapján jog- és szakszerű valamint törvényes és az elérni kívánt céllal arányos volt. A kényszerítő eszköz alkalmazásának jogszerűsége további vizsgálatot nem igényelt.

Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás szerint a panaszos 9 óra 24 perctől 13 óra 40 percig (4 óra és 16 perc időtartamban) volt a személyi szabadságában korlátozva. Az igazolás szerint „lelki” sérülése és panasza keletkezett.

A rendőri szerv a hangfelvételeket már nem tudta a Panasztestület rendelkezésére bocsátani, figyelemmel arra, hogy azok az Rtv. 42.§-a alapján 30 nap elteltével törlésre kerültek.

A M-i Rendőrkapitányság vezetője a Panasztestület részletes kérdéseire jelentést készített, amely panaszügy szempontjából lényeges – fent ismertetett – információkhoz képest az alábbi lényeges többletinformációt tartalmazza.

A vizsgált büntetőeljárás során kronológiailag az alábbi nyomozási cselekmények végrehajtására került sor a panaszos előállítása során:

A titkárnő kihallgatása 9 óra 45 perctől 10 óra 42 percig;

A biztonsági őr tanúkihallgatása 9 óra 46 perctől 10 óra 40 percig;

A másik biztonsági őr tanúkihallgatása 10 óra 49 perctől 11 óra 15 percig;

A panaszos gyanúsított kihallgatása 12 óra 38 perctől 13 óráig;

A panaszostól lefoglalás végrehajtása 13 óra 5 perctől 13 óra 23 percig.

Ezen idő alatt a panaszossal szemben a személyes szabadságot korlátozó formanyomtatvány, a kényszerítő eszköz alkalmazásának kivizsgálásáról szóló jelentés, az igazolások, a jogokról történő tájékoztatások iratainak elkészítése, kihirdetése is lezajlott. A kifejtettekből az is kitűnik, hogy az eljárási cselekményeket több nyomozó párhuzamosan végezte.

A Panasztestület kérdésére válaszolva a kapitányság vezetője elmondta, hogy amennyiben a felvételek testületi ülésen készülnek, ezt nyilván mérlegelte volna a M-i Rendőrkapitányság, azonban a rögzített felvételek még az ülés megkezdését megelőzően a folyosón és a polgármester titkárnőjének irodájában készültek. A mérlegelés tárgyát pedig mindösszesen Btk. 177/A. § tényállási elemei képezték. A felvételeken szereplő személyek nem közszereplők, kifejezetten tiltakoztak, sőt megtiltották, hogy róluk felvételek készüljenek.

Ennek ellenére az elkészített felvételek megvágva, anélkül, hogy azt azonosításra alkalmatlanná tették volna, a mindenki számára nyilvános youtube.com internetes videómegosztó portálon, továbbá a panaszos által szerkesztett és ugyancsak mindenki számára nyilvános internetes oldalon közzétették. Az érintettekkel kapcsolatba hozható, fizikai azonosításra alkalmas személyes adat jogosulatlan kezelésével, közzétételével a feljelentők szerint a panaszos jelentős érdeksérelmet okozott. A fentiek alapján a panaszos megalapozottan gyanúsítható volt a Btk. 177/A. § (1) bekezdés II. fordulat *a)* pontjába ütköző és minősülő visszaélés személyes adattal vétség megalapozott gyanújával.

A kapitányság vezetője kifejtette a jelentésben, hogy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt személyes szabadságában korlátozott panaszossal szemben a bilincs alkalmazása jogszerű volt, mivel szökésétől tartani lehetett, különös tekintettel arra, hogy a birtokában a vizsgált bűncselekménnyel összefüggésbe hozható tárgyi bizonyítási eszköz is volt, így ezek elrejtése, megsemmisítése a büntetőeljárás sikerét jelentő mértékben veszélyeztette volna

III.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg a döntésem alapjául.

A panaszos 2010. december 17-én megjelent a M-i Polgármesteri Hivatalban, és ott a képviselő-testületi ülésen kívánt jelen lenni. A polgármesteri hivatal alkalmazásában álló biztonsági őr közölte a panaszossal, hogy a részvételére nincs lehetőség. A panaszos emiatt a rendőrségtől kért segítséget, majd körülbelül 20 perccel később bejelentette a rendőrségen, hogy korábbi segítségkérése tárgyaltan. A M-i Rendőrkapitányságra a polgármester is bejelentést tett, miszerint a panaszos a polgármesteri hivatalban tartózkodik, és fel kívánják őt jelenteni, mivel 2010. november 26-án a polgármesteri hivatalban dolgozók engedélye nélkül videó felvételeket készített róluk, melyek néhány nap elteltével egy videó megosztó portálon és más honlapon is megjelentek olyan módon, hogy azokon az érintettek felismerhetőek. A rendőrség a bejelentés alapján megjelent a polgármesteri hivatalban és adatgyűjtést, tanúkutatást végeztek, mely során megállapították, hogy az ekkor a helyszínen tartózkodó panaszos az a személy aki az érintettek elmondása szerint gyanúsítható a Btk. 177/A. § (1) bekezdés II. fordulat *a)* pontjába ütköző visszaélés személyes adattal vétség elkövetésével. A panaszos ugyanis elismerte, hogy a felvételeket ő készítette, továbbá kijelentette, hogy azokhoz rajta kívül más nem férhetett hozzá. Erre tekintettel, a rendőrök a panaszost igazoltatták, ruházatát átvizsgálták, majd kezeit előre helyzetben megbilincseltek és a M-i Rendőrkapitányságra szállították. Az intézkedés során a panaszossal közölték annak okát. Az előállítás 2010. december 17-én 09:24 órától 2010. december 17-én 13:40 óráig tartott, majd szabadon engedték a panaszost. Az előállítás ideje alatt a nyomozóhatóság tanúkat hallgatott ki, kihallgatta gyanúsítottként a panaszost és lefoglalást hajtott végre. Ezalatt az előállítással kapcsolatos dokumentumokat is elkészítették.

A panaszossal szembeni intézkedésre a jogalapot a polgármesteri hivatalból tett bejelentés, valamint az az alapján végzett adatgyűjtés során felmerült információk szolgáltatták, miszerint a panaszos engedély nélkül a polgármesteri hivatalban dolgozókról videofelvételeket készített és ezeket hozzájárulásuk nélkül közzétette, amellyel jelentős érdeksérelmet okozott¹.

¹ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdés alapján a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A panaszossal szemben korábban elkövetett bűncselekmény gyanúja felmerült – figyelemmel arra is, hogy a birtokában levő hang- és képrögzítésre szolgáló berendezés tárgyi bizonyítási eszköz jellege valószínű volt –, ezért a rendőri vezető jogszerűen döntött a panaszos előállításával mellett². Az előállítást indokolta az a tény is, hogy a feljelentés tárgyát képező cselekmény megismétlésének lehetősége is felmerült az intézkedés idején. A bejelentés szerint ugyanis a panaszos ismételten kép- és hangrögzítésre alkalmas berendezést tartva magánál jelent meg, és azoknak a képviselő-testületi ülésen kívüli használatától, majd az ott készült felvételek újabb közzétételétől ésszerűen tartani lehetett. Az Rtv. 33. § (2) bekezdés *b*) pont csak a mérlegelhető előállítási okot szabályozza, azonban a cél tekintetében e jogszabály hely nem tartalmaz rendelkezéseket (azaz, hogy az előállítás során mely rendőrségi feladatokat kell elvégezni, lehetséges-e a bűnismétlés miatti preventív indok mérlegelése az előállításról való döntés során), így a jogszabály rendszertani értelmezése alapján ítéltető meg az arányosság kérdése. Amennyiben a korábban elkövetett bűncselekménnyel gyanúsítható személy az intézkedés idején a bűnismétlés lehetőségét felvető cselekményt folytat, és az elkövetéshez szükséges, vagy az azt könnyítő eszközt magánál tartja, úgy a közrend közbiztonság védelme céljából a rendőr köteles intézkedni mások joginak védelme érdekében (lásd az 1. lábjegyzetet). Indirekt módon közelítve a kérdéshez, a rendőr az előző mondatban hivatkozott kötelességét nem teljesítette volna a rendeltetésének megfelelően, ha fellépése során nem intézkedett volna az ésszerűen vélelmezhető újabb jogsértés megelőzése érdekében. Ezért amellett, hogy az előállítás kellő joggal történt, azt a fent kifejtett preventív célra tekintettel is arányosnak minősítem.

A rendőr a személyes szabadságában korlátozott panaszos ruházatát az előállítás biztonságos végrehajtása érdekében jogszerűen vizsgálta át³.

Szintén jogszerű volt a bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt személyes szabadságában korlátozott panaszossal szemben a bilincs alkalmazása, mivel szökésétől tartani lehetett, különös tekintettel arra, hogy a birtokában a vizsgált bűncselekménnyel összefüggésbe hozható tárgyi bizonyítási eszköz is volt, így ezek elrejtése, megsemmisítése a büntetőeljárás sikerét jelentős mértékben veszélyeztette volna⁴.

Az előállítás időtartama az elvégzett nyomozási cselekmények és adminisztrációs munkákra tekintettel nem haladta túl a szükséges mértéket, így az jogszerű volt⁵.

A panasznak a kihallgatás, a lefoglalás és a házkutatás tényére vonatkozó részének érdemi vizsgálata nem tartozik a jelen eljárás hatálya alá. A panasz ezen részének vizsgálata a

² A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (2) bekezdés *b*) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

³ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 31. § (1) bekezdés alapján akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

⁴ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 48. § *c*) pontja szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy szökésének megakadályozására.

⁵ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (3) bekezdés szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. § (1) és (6) bekezdése alapján a nyomozást felügyelő ügyész hatáskörébe tartozik. A panaszt ezen témakörben az illetékes ügyész határozattal már el bírálta.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

IV.

A Panasztestületnek az előállítás, a ruházátvizsgálás, és a bilincs alkalmazásának jogszerűsége vonatkozásában kialakított álláspontjával a határozat III. részében foglalt indokok alapján nem értek egyet. A Panasztestület álláspontjával minden egyéb tekintetben egyetértek.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 54. § (1) és (2) bekezdése, 61. § (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés *a*) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 31. § (1) bekezdése, 33. § (2) *b*) pontja és (3) bekezdése, 48. § *c*) pontja, 92. § (1) - (3) bekezdései, a 93/ A § (7) és (9) bekezdései.

A jelen eljárásban hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint a 93/A. § (7) bekezdésén alapul.

Budapest, 2011. október „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**